

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodsposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

I princippet åbner den nationale lovgivning ikke mulighed for fælles testamenter. I praksis kan ægtefæller dog udpege hinanden som deres enearvinger, når de opretter deres testamente.

Testamenter oprettes og gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 23 i kapitel 195.

Testamenter skal udfærdiges på skrift og underskrives af testator eller en anden person efter anmodning fra og i nærværelse af testator. De skal desuden underskrives i nærværelse af mindst to vidner, idet alle skal være til stede samtidig, for at bekræfte og attestere testamentet i nærværelse af testator. Hvis testamentet består af flere sider, skal alle sider underskrives eller forsynes med initialer.

2 Skal dødsbodspositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Et testamente kan enten

- indskrives i registret i testators provins i henhold til bestemmelserne i artikel 9 i kapitel 189
- opbevares på testators advokats kontor eller
- opbevares af testator selv eller enhver anden, som vedkommende udpeger til dette formål.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodspositioner (f.eks. tvangsarv)?

Princippet om tvangsarv er indarbejdet i national lovgivning og reguleres af artikel 41 i kapitel 195. Artikel 51 i kapitel 195 er også relevant.

Børn har ret til at dele op til 25 % af boets nettoværdi. Hvis der ikke er børn, men derimod en overlevende ægtefælle eller far eller mor, har disse ret til at dele op til 50 %, mens hele arven kan tilfalde dem i alle andre tilfælde.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodsposition, hvem arver så, og hvor meget?

I mangel af en dødsbodsposition overdrages arven i henhold til bestemmelserne i artikel 44 ff. i kapitel 195.

Hvis der både findes børn og en ægtefælle, fordeles arvets nettoværdi ligeligt mellem ægtefællen og børnene. Hvis der ikke findes børn eller andre efterkommere, øges ægtefællens andel, afhængigt af om der findes andre slægtninge op til fjerde grad af slægtskab. Hvis der findes søskende eller forældre til afdøde, udgør en ægtefælles andel 50 % af nettoværdien, og hvis der ikke findes nogen slægtninge op til fjerde grad af slægtskab, er ægtefællen berettiget til tre fjerdedele af arven. I alle andre tilfælde tilfalder hele boet ægtefællen.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

I alle ovennævnte tilfælde er den kompetente myndighed domstolen i det distrikt, hvor testator havde sin sidste bopæl.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Indgivelse af ansøgning

Godkendelse af anmodning om midlertidig dispensation hos skatteinspektoratet

Udstedelse af overdragelsedokument

Registrering af opgørelse

Betaling af eventuel gæld i boet, herunder skatteforpligtelser

Fordeling af boet

Registrering af endelige regnskaber

National lovgivning åbner ikke mulighed for, at en domstol iværksætter en arvesag ex officio.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Man kan blive arving, hvis man er slægtning til afdøde i op til sjette grad af slægtskab. De relevante bestemmelser findes i artikel 44 ff. i kapitel 195 samt første og andet bilag til kapitel 195.

Man kan også blive arving, hvis testator overdrager én et bo i vedkommendes testamente.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

I henhold til national lovgivning holdes arvinger ikke ansvarlige for afdødes gæld. Gæld opstår alene i selve boet, og dette fordeles først til arvingerne/legatarerne, når eventuel gæld (herunder skatteforpligtelser) er betalt. Den relevante bestemmelse findes i artikel 41(b) og 42 i kapitel 189.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Hvis begrebet "registrering" af ejendom betyder overdragelse af afdødes ejendom til arvingerne/legatarerne, kræves følgende dokumenter:

overdragelsedokumentet

et bevis på afregning af skatteforpligtelser udstedt af skatteinspektoratet og tilladelse til overdragelse af ejendom

et bevis på afregning af skatteforpligtelser med relation til fast ejendom/kapitalgevinster

kvitteringer/bevis på betaling af kommuneskatter og kloakeringsafgifter samt en formel erklæring om fordeling fra bobestyreren og/eller eksekutoren eventuelle andre dokumenter, som matrikelregistret og/eller skatteinspektoratet anmoder om.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Der skal udpeges en bobestyrer, som skal fordele boet. Vedkommende udpeges ved en retskendelse efter anmodning. Anmodning om bobehandling indgives i henhold til kapitel 189 artikel 18, 19, 20, 29, 49 m.fl. og kapitel 192. Anmodningen skal ledsages af en edsvoren erklæring fra den udpegede bobestyrer eller eksekutor og om nødvendigt en edsvoren erklæring fra en garant og sikkerhedsstillelse. Den skal desuden ledsages af en dødsattest og en arveattest, som er udstedt af borgmesteren i den kommune, hvor afdøde boede, og arvingernes samtykke til udpegelse af en bobestyrer. I alle andre henseender følges den procedure, der beskrives under pkt. 6 ovenfor.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Retten til at foretage dødsdispositionen ligger hos eksekutoren, og hvis denne er afdød ved døden eller ikke er interesseret heri, overgår retten til enhver person med en retlig interesse i boet, f.eks. en legatar eller arving.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Bobestyrerens beføjelser beskrives i artikel 41 i kapitel 189.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Her er der tale om overdragelsesdokumentet, hvori bobestyreren og/eller eksekutoren nævnes ved navn. Navnene på de arveberettigede anføres i anmodningen om bobehandling og/eller validering af testamentet og i den dødsattest og den arveattest, der udstedes af borgmesteren i den kommune, hvor afdøde boede.

Sidste opdatering: 17/07/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.